

Bernal, 12 de setembre de 1985

Estimat Isidre,

no et pensis que me n'he oblidat, de tu. Resulta que tot just fa uns quinze dies que vaig rebre el paquet de llibres, tots els que vaig aplegar durant la visita a la nostra terra, car no me'ls vaig poder emportar perquè m'hauria arruïnat amb el pagament de l'excés d'equipatge.

D'altra banda, després d'arribar aquí els dies no m'han estat massa propicis. De primer, vaig pescar una grip de campionat, que em va tenir vuit dies al llit; quan ja me n'estava refent, un bon dia, en llevar-me, em trobo que perdia l'equilibri: manca d'irrigació del cervell per culpa de les cervicals; tot seguit, es va agreujar l'estat del meu pare (que té cancer al recte i 89 anys) i va caldre fer-li una colostomia (anus contranatura), i com que diuen que sempre plou sobre mullet, fa una setmana han acomiadat la meua muller de la feina. Llevat de tot això... res de nou a l'oest.

Haig de dir-te que ja m'he empassat els teus dos llibres. M'han semblat admirables. Considero que has fet un pas endavant molt considerable. Vent de memòria trobo que és una novel·la ben travada, narrada amb gran economia d'elements, on els personatges són vius i ben dibuixats. Quant a Elia, m'ha semblat increïble el teu grau de penetració en l'ànima femenina, amb un gran vol poètic, i hi trobo com un resso d'Anaïs Nin, tant en l'ús de les imatges dels vidres i dels miralls, com en la relació que estableix entre els estats d'ànim dels personatges amb els objectes de l'entorn. Excel·lent la part en que compares les fulles seques amb els mots.

En fi, no es tracta pas d'analitzar el que has fet, car prou que ho saps, però no em puc estar de dir-te que les teves novel·les fan l'efecte d'haver estat molt treballades, tenint una cura especial del llenguatge, i per això resulten tan arrodonides, de manera que el lector arriba a la fi sense precipitacions, i no pas d'una manera sobtada, cosa que s'esdevé més sovint del que caldria a la nostra literatura.

No cal que m'embranchi amb teixir un enfilall de mots d'encoratjament, perquè tinc la sensació que camines amb passa ferma i segura. Per tant, albiro un brillant esdevenidor per a la teua obra. Enhorabona.

Arran de tots els inconvenients de que parlava més amunt, estic molt endarrerit en la traducció de De la servitud humana de Maugham, de manera que t'escric una mica corre-cuita. Si em contestes, la propera procuraré que sigui més llarga.

Records per a la teua família, per bé que no la conec, i rep una cordial i admirada salutació del teu

Jordi Arbones